

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Θαλάσσια στρατηγική για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος - Εναρμόνιση με την οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008».

Άρθρο 1

Με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και των κανονιστικών πράξεων που προβλέπεται να εκδοθούν κατ' εξουσιοδότησή του, εναρμονίζεται το εθνικό δίκαιο προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17^{ης} Ιουνίου 2008 «περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία –πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)» (Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L164/19/25-6-2008) και θεσπίζονται κανόνες, μέτρα και διαδικασίες που αποσκοπούν στη διαμόρφωση και εφαρμογή εθνικής περιβαλλοντικής στρατηγικής για την προστασία και διαχείριση των θαλάσσιων υδάτων, όπως ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 του νόμου.

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/56/ΕΚ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2

(άρθρο 1 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Σκοπός-Αντικείμενο

1. Με τον παρόντα νόμο καθορίζεται το πλαίσιο για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων που αποσκοπούν στην επίτευξη ή τη διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης για το θαλάσσιο περιβάλλον το αργότερο έως το έτος 2020.
2. Για το σκοπό αυτόν αναπτύσσονται και εφαρμόζονται στρατηγικές για τη θάλασσα, με τη λήψη μέτρων τα οποία:
  - α) εξασφαλίζουν την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, προλαμβάνουν την επιδείνωσή του ή, όταν αυτό είναι δυνατόν, αποκαθιστούν τα θαλάσσια οικοσυστήματα, σε περιοχές όπου αυτά έχουν υποστεί αρνητικές επιδράσεις,
  - β) προλαμβάνουν και μειώνουν τις εναποθέσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον, με στόχο τη σταδιακή εξάλειψη της ρύπανσης όπως ορίζεται στην παρ. 8 του άρθρου 4 , για να εξασφαλίσουν ότι δεν θα υπάρχουν

σημαντικές επιπτώσεις ή κίνδυνοι για τη θαλάσσια βιοποικιλότητα, τα θαλάσσια οικοσυστήματα, την ανθρώπινη υγεία ή τις νόμιμες χρήσεις της θάλασσας.

3. Για τη διαχείριση των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, οι θαλάσσιες στρατηγικές ακολουθούν την οικοσυστημική προσέγγιση, που εξασφαλίζει ότι η συνολική πίεση των δραστηριοτήτων αυτών παραμένει σε επίπεδα που είναι συμβατά με την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης και ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η ικανότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων να αντιδρούν στις ανθρωπογενείς αλλαγές, ενώ ταυτόχρονα επιτρέπουν και την αιεφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών από την σημερινή και τις μελλοντικές γενεές.

4. Ο νόμος συντελεί στη συνοχή των περιβαλλοντικών παραμέτρων και αποσκοπεί στη διασφάλιση της ενσωμάτωσής τους στις διάφορες πολιτικές, συμφωνίες και νομοθετικά μέτρα που σχετίζονται με το θαλάσσιο περιβάλλον

Άρθρο 3
(άρθρο 2 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)
Πεδίο εφαρμογής

1. Ο νόμος εφαρμόζεται σε όλα τα θαλάσσια ύδατα, όπως ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 4, και λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις στην ποιότητα του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προέρχονται από τρίτες χώρες στην ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

2. Ο νόμος δεν εφαρμόζεται σε δραστηριότητες με αποκλειστικό σκοπό την άμυνα ή την εθνική ασφάλεια. Ωστόσο, καταβάλλονται προσπάθειες ώστε, στο μέτρο που είναι λογικό και εφικτό, να εξασφαλίζεται ότι οι εν λόγω δραστηριότητες ασκούνται κατά τρόπο συμβατό με τους στόχους του νόμου.

Άρθρο 4
(άρθρο 3 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)
Ορισμοί

Κατά την έννοια του νόμου αυτού και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, νοούνται ως:

1. "θαλάσσια ύδατα" :

α) τα ύδατα, ο θαλάσσιος βυθός και το υπέδαφος στη θαλάσσια πλευρά της γραμμής βάσης από την οποία μετρείται το εύρος της αιγιαλίτιδας ζώνης, έως τα όρια της περιοχής όπου η Ελληνική Δημοκρατία ή άλλο Κράτος Μέλος έχει κυριαρχικά δικαιώματα ή/και ασκεί δικαιοδοσία,

σύμφωνα με τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας που κυρώθηκε με το ν.2321/1995 (Α'136), και

β) τα παράκτια ύδατα, όπως ορίζονται στην περιπτ. ζ της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3199/2003 (Α' 280), ο πυθμένας και το υπέδαφός του, στο βαθμό που ιδιαίτερες πτυχές της περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν αποτελούν αντικείμενο ρύθμισης από τον εν λόγω νόμο και το π.δ. 51/2007 (Α' 54) ή από άλλες εθνικές ή κοινοτικές διατάξεις.

2. "θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή": μια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5. Η θαλάσσια περιοχή και οι υποπεριοχές της ορίζονται με σκοπό την ευκολότερη εφαρμογή του νόμου και οριοθετούνται με συνεκτίμηση υδρολογικών, ωκεανογραφικών και βιογεωγραφικών χαρακτηριστικών.

3. "θαλάσσια στρατηγική": η στρατηγική που χαράσσεται και εφαρμόζεται για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 6.

4. "περιβαλλοντική κατάσταση": η συνολική κατάσταση του περιβάλλοντος στα θαλάσσια ύδατα, λαμβάνοντας υπόψη τη δομή, τη λειτουργία και τις διεργασίες των συστατικών του θαλάσσιων οικοσυστημάτων από κοινού με τους φυσικούς, φυσιογραφικούς, γεωγραφικούς, βιολογικούς, γεωλογικούς και κλιματικούς παράγοντες, καθώς και τις φυσικές, ηχητικές και χημικές συνθήκες, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που οφείλονται σε ανθρωπίνες δραστηριότητες μέσα ή έξω από μια συγκεκριμένη υποπεριοχή.

5. "καλή περιβαλλοντική κατάσταση": η περιβαλλοντική κατάσταση των θαλασσίων υδάτων, στην οποία τα ύδατα αυτά παρέχουν οικολογικά ποικίλους και δυναμικούς ωκεανούς και θάλασσες καθαρές, υγιείς και παραγωγικές στα πλαίσια των εγγενών συνθηκών τους, και όπου η χρήση του θαλάσσιου περιβάλλοντος βρίσκεται σε επίπεδο αειφορίας, διασφαλίζοντας έτσι τις δυνατότητες για χρήσεις και δραστηριότητες από τη σημερινή και τις μελλοντικές γενεές, δηλαδή:

α) δομή, λειτουργίες και διεργασίες των συστατικών των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, από κοινού με τους συνδεδεμένους φυσιογραφικούς, γεωγραφικούς, γεωλογικούς και κλιματικούς παράγοντες, που επιτρέπουν στα εν λόγω οικοσυστήματα να λειτουργούν πλήρως και να διατηρούν την ανθεκτικότητά τους απέναντι στην ανθρωπογενή περιβαλλοντική αλλαγή. Τα θαλάσσια είδη και οι οικότοποι/ενδιαιτήματα προστατεύονται, η ανθρωπογενής υποβάθμιση της βιοποικιλότητας προλαμβάνεται και τα διάφορα βιολογικά στοιχεία που συνθέτουν το οικοσύστημα λειτουργούν σε ισορροπία

β) υδρομορφολογικές, φυσικές και χημικές ιδιότητες των οικοσυστημάτων, συμπεριλαμβανομένων των ιδιοτήτων εκείνων που προκύπτουν από ανθρωπίνες δραστηριότητες στη συγκεκριμένη υποπεριοχή, οι οποίες υποστηρίζουν τα εν λόγω οικοσυστήματα. Οι ανθρωπογενείς εναποθέσεις ουσιών και ενέργειας, περιλαμβανομένου του θορύβου, στο θαλάσσιο περιβάλλον δεν προκαλούν επιπτώσεις ρύπανσης.

Η καλή περιβαλλοντική κατάσταση προσδιορίζεται στο επίπεδο της θαλάσσιας υποπεριοχής σύμφωνα με το άρθρο 5, με βάση τα χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής του παραρτήματος Ι. Για να

επιτευχθεί ο στόχος της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης εφαρμόζεται η κατάλληλη διαχείριση με βάση την οικοσυστημική προσέγγιση.

6. "κριτήρια": διακριτά τεχνικά γνωρίσματα τα οποία είναι συναφή με χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής.

7. "περιβαλλοντικός στόχος": η ποιοτική ή ποσοτική αναφορά στην επιθυμητή κατάσταση των διαφόρων συστατικών των θαλάσσιων υδάτων και των πιέσεων και επιδράσεων στα ύδατα αυτά, σε κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή. Οι περιβαλλοντικοί στόχοι καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10.

8. "ρύπανση": η άμεση ή έμμεση εισαγωγή ουσιών ή ενέργειας στο θαλάσσιο περιβάλλον ως αποτέλεσμα ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένου και του ανθρωπογενούς υποθαλάσσιου θορύβου, οι επιπτώσεις των οποίων έχουν ως αποτέλεσμα ή ενδέχεται :

α) να είναι επιβλαβείς για τους ζωντανούς οργανισμούς και τα θαλάσσια οικοσυστήματα, καταλήγοντας ιδίως στην απώλεια βιοποικιλότητας,

β) να θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία,

γ) να εμποδίζουν τις θαλάσσιες δραστηριότητες όπως η αλιεία, ο τουρισμός και η αναψυχή καθώς και άλλες νόμιμες χρήσεις της θάλασσας,

δ) να υποβαθμίζουν ποιοτικά τη χρήση των θαλάσσιων υδάτων και να μειώνουν την ελκυστικότητά τους ή γενικότερα, να υποβαθμίζουν την αιφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών.

9. "περιφερειακή συνεργασία": η συνεργασία και ο συντονισμός δραστηριοτήτων μεταξύ Ελληνικής Δημοκρατίας και Κρατών Μελών και, όταν είναι δυνατόν με τρίτες χώρες που μοιράζονται την ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, με σκοπό τη διαμόρφωση και εφαρμογή θαλάσσιων στρατηγικών για το περιβάλλον.

10. "Περιφερειακή σύμβαση για τη θάλασσα": οποιαδήποτε διεθνής σύμβαση ή διεθνής συμφωνία με το διευθύνον όργανό της που έχει συσταθεί με σκοπό την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος της θαλάσσιας περιοχής και των υποπεριοχών που αναφέρονται στο άρθρο 5

Για την περιοχή της Μεσογείου Θάλασσας ως Περιφερειακή Σύμβαση νοείται η Σύμβαση για την Προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος και των Παράκτιων Περιοχών της Μεσογείου Θάλασσας «Σύμβαση της Βαρκελώνης» η οποία έχει κυρωθεί με το ν. 855/1978 (Α'235) και τα Πρωτόκολλα της στα οποία η Ελληνική Δημοκρατία είναι Συμβαλλόμενο Μέρος.

11. «αρμόδια αρχή»: η Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σύμφωνα με το άρθρο 19.

Άρθρο 5

(άρθρο 4 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Θαλάσσια περιοχή και υποπεριοχές

1. Για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το νόμο, λαμβάνεται δεόντως υπόψη ότι τα θαλάσσια ύδατα, όπως ορίζονται στην παρ.1 του άρθρου 4, τα οποία υπάγονται στην κυριαρχία της Ελληνικής Δημοκρατίας ή εντός των οποίων αυτή ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της θαλάσσιας περιοχής της Μεσογείου .

2. Η αρμόδια αρχή, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες κάποιας συγκεκριμένης περιοχής, μπορεί να εφαρμόζει το νόμο σε υποδιαιρέσεις αναλόγου επιπέδου των θαλάσσιων υδάτων της παραγράφου 1. Η οριοθέτηση των εν λόγω υποδιαιρέσεων γίνεται κατά τρόπο σύμφωνο με τις ακόλουθες θαλάσσιες υποπεριοχές της Μεσογείου Θαλάσσης:

α) την Αδριατική Θάλασσα,

β) το Ιόνιο Πέλαγος και την Κεντρική Μεσόγειο,

γ) το Αιγαίο Πέλαγος – Την Ανατολική Μεσόγειο (Θάλασσα της Λεβαντίνης).

3. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για κάθε υποδιάρθρωση μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 26 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ, αλλά έχει τη δυνατότητα να επανεξετάζει τις υποδιαιρέσεις αυτές μετά την ολοκλήρωση της αρχικής αξιολόγησης που προβλέπεται στην υποπεριπτ. (α), της περιπτ. (α) της παρ. 2 του άρθρου 6.

Άρθρο 6

(άρθρο 5 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Θαλάσσιες στρατηγικές

1. Για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή της Μεσογείου, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 5, αναπτύσσεται μια θαλάσσια στρατηγική, σύμφωνα με το σχέδιο δράσης που προβλέπεται στις περιπτ. α) και β) της παραγράφου 2.

2. Όταν μία θαλάσσια υποπεριοχή της Μεσογείου εκτείνεται στα θαλάσσια ύδατα της Ελληνικής Δημοκρατίας και στα θαλάσσια ύδατα άλλου Κράτους Μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αρμόδια αρχή ακολουθώντας τις γενικές κατευθύνσεις της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ) του άρθρου 18, συνεργάζεται με την αρμόδια αρχή του Κράτους Μέλους προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι, μέσα σε κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, πραγματοποιείται συντονισμός των μέτρων που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων του νόμου, και ιδίως των διαφόρων στοιχείων των θαλάσσιων στρατηγικών που αναφέρονται στις περιπτώσεις α) και β). Ο συντονισμός αυτός στοχεύει στη συνεκτικότητά των θαλάσσιων στρατηγικών σε ολόκληρη τη συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή, σύμφωνα με το ακόλουθο σχέδιο δράσης επί του οποίου τα ενδιαφερόμενα μέρη επιδιώκουν την επίτευξη κοινής προσέγγισης:

α) Προετοιμασία:

αα) Αρχική αξιολόγηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοίχων υδάτων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται σε αυτά, σύμφωνα με το άρθρο 8, η οποία ολοκληρώνεται έως τις 15 Ιουλίου 2012.

ββ) Προσδιορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοίχων υδάτων, σύμφωνα με το άρθρο 9, που ολοκληρώνεται έως τις 15 Ιουλίου 2012.

γγ) Καθορισμός σειράς περιβαλλοντικών στόχων και συναφών δεικτών, έως τις 15 Ιουλίου 2012, σύμφωνα με το άρθρο 10.

δδ) Θέσπιση και εφαρμογή έως τις 15 Ιουλίου 2014, προγράμματος παρακολούθησης για τη συνεχή αξιολόγηση και την τακτική αναπροσαρμογή των στόχων σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 11, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από την κείμενη εθνική και κοινοτική νομοθεσία.

β) Προγράμματα μέτρων:

αα) Κατάρτιση Προγραμμάτων Μέτρων, το αργότερο έως το 2015, με στόχο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 12.

ββ) Έναρξη λειτουργίας των προαναφερθέντων προγραμμάτων, το αργότερο έως το 2016, σύμφωνα με το άρθρο 12.

3. Όπου η Ελληνική Δημοκρατία έχει σύνορα με άλλο Κράτος Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσα στην ίδια θαλάσσια υποπεριοχή που εμπίπτει στις διατάξεις του νόμου, στην οποία η κατάσταση της θάλασσας είναι κρίσιμη σε βαθμό ώστε να απαιτείται επείγουσα δράση, τα ενδιαφερόμενα μέρη εκπονούν ένα κοινό σχέδιο δράσης, σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Το σχέδιο αυτό περιλαμβάνει την επίσπευση της έναρξης εφαρμογής των προγραμμάτων μέτρων καθώς και, ενδεχομένως, αυστηρότερα προστατευτικά μέτρα, με την προϋπόθεση ότι αυτά δεν θα αποτρέπουν την επίτευξη ή τη διατήρηση της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σε κάποια άλλη θαλάσσια υποπεριοχή. Στις περιπτώσεις αυτές η αρμόδια αρχή ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το αναθεωρημένο χρονοδιάγραμμά τους και ενεργεί αναλόγως, με στόχο την ένταξη αυτής της υποπεριοχής σε πιλοτικό σχέδιο, σύμφωνα με την περ. β της παραγράφου 3, του άρθρου 5 της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ.

Άρθρο 7

(άρθρο 6 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Περιφερειακή συνεργασία

1. Προκειμένου να επιτευχθεί ο συντονισμός που αναφέρεται στην παρ.2 του άρθρου 6, αξιοποιούνται, εφόσον είναι εφικτό και σκόπιμο, οι καθιερωμένες περιφερειακές θεσμικές δομές συνεργασίας, μεταξύ των οποίων οι προβλεπόμενες από την Περιφερειακή Σύμβαση για τη Μεσόγειο

Θάλασσα, όπως ορίζεται στην παρ.10 του άρθρου 4, στην οποία υπάγεται η συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή.

2. Με σκοπό τη θέσπιση και εφαρμογή θαλάσσιων στρατηγικών για τη θάλασσα, η αρμόδια αρχή χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα διεθνή πλαίσια, όπως οι μηχανισμοί και οι δομές της Περιφερειακής Σύμβασης για τη Μεσόγειο Θάλασσα, καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια μέσα σε κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, προκειμένου να συντονίζει τις ενέργειές της με τρίτες χώρες που ασκούν κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία σε ύδατα της ίδιας θαλάσσιας υποπεριοχής.

Στο πλαίσιο αυτό, αξιοποιούνται κατά το δυνατόν προγράμματα και δραστηριότητες που υφίστανται στο πλαίσιο δομών που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες, όπως η Περιφερειακή Σύμβαση για την περιοχή της Μεσογείου Θαλάσσης.

3. Ο συντονισμός και η συνεργασία επεκτείνονται, όπου αρμόζει, σε όλα τα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη λεκάνη απορροής μιας θαλάσσιας υποπεριοχής, περιλαμβανομένων των περικλειστων χωρών, ούτως ώστε η αρμόδια αρχή, μέσα στη συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή, να μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της που προβλέπονται στο νόμο, χρησιμοποιώντας καθιερωμένες δομές συνεργασίας που προβλέπονται στον παρόντα νόμο καθώς και στο ν.3199/2003 (Α΄280) και στο π.δ. 51/2007 (Α΄54), που εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με την οδηγία 2000/60/ΕΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ΕΕ L 327/1/2000).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ –ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

Άρθρο 8 **(άρθρο 8 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)**

Αξιολόγηση

1. Για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή της Μεσογείου διενεργείται αρχική αξιολόγηση των θαλάσσιων υδάτων, λαμβάνοντας υπόψη τα υφιστάμενα διαθέσιμα στοιχεία, η οποία μεταξύ άλλων περιλαμβάνει:

α) Ανάλυση των βασικών γνωρισμάτων και χαρακτηριστικών και της υφιστάμενης περιβαλλοντικής κατάστασης των εν λόγω υδάτων, με βάση τους ενδεικτικούς κατάλογους στοιχείων του Πίνακα 1 του Παραρτήματος ΙΙΙ. Η ανάλυση αυτή καλύπτει τους τύπους οικοτόπων/ενδιαιτημάτων, τα βιολογικά στοιχεία, τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά και την υδρομορφολογία

β) Ανάλυση των κυριότερων πιέσεων και επιπτώσεων, συμπεριλαμβανόμενης κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας, στην περιβαλλοντική κατάσταση των εν λόγω υδάτων η οποία:

αα) βασίζεται στους ενδεικτικούς κατάλογους στοιχείων του Πίνακα 2 του Παραρτήματος ΙΙΙ, η οποία καλύπτει την ποιοτική και ποσοτική αναλογία των επιμέρους πιέσεων, καθώς και τις διακρινόμενες τάσεις

ββ) καλύπτει τις κύριες αθροιστικές και συνεργειακές επιπτώσεις, και

γγ) λαμβάνει υπόψη τις σχετικές αξιολογήσεις οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με την υφιστάμενη εθνική ή κοινοτική νομοθεσία.

γ) Οικονομική και κοινωνική ανάλυση της χρήσης των εν λόγω υδάτων και του κόστους της υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

2. Οι αναλύσεις της παραγράφου 1 λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα στοιχεία που αφορούν τα «παράκτια ύδατα», τα «μεταβατικά ύδατα», όπως ορίζονται στις περιπτ. (στ) και (ζ) της παρ.2 του άρθρου 2 του ν.3199/2003 και την αιγιαλίτιδα ζώνη, που καλύπτονται από την ισχύουσα εθνική και κοινοτική νομοθεσία και ιδίως από το ν. 3199/2003 και το π.δ. 51/2007. Λαμβάνουν επίσης υπόψη, ή χρησιμοποιούν ως βάση, άλλες συναφείς αξιολογήσεις, όπως οι διενεργούμενες από κοινού στο πλαίσιο της Περιφερειακής Σύμβασης για τη Μεσόγειο Θάλασσα, ώστε να προκύπτει μια καθολική αξιολόγηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

3. Κατά την προετοιμασία των αξιολογήσεων στο πλαίσιο της παραγράφου 1, καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια, μέσω του συντονισμού που προβλέπεται στα άρθρα 6 και 7, ώστε να εξασφαλίζεται ότι:

α) Οι μέθοδοι αξιολόγησης είναι ομοιόμορφες σε όλες τις θαλάσσιες υποπεριοχές της Μεσογείου,

β) Οι διασυνοριακές επιπτώσεις και τα διασυνοριακά χαρακτηριστικά λαμβάνονται υπόψη.

Άρθρο 9

(άρθρο 9 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Προσδιορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης

1. Με βάση την αρχική αξιολόγηση, σύμφωνα με το άρθρο 8, για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, η αρμόδια αρχή καθορίζει μια δέσμη χαρακτηριστικών της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, βάσει των παραμέτρων ποιοτικής περιγραφής που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι.

2. Στη περίπτωση αυτή η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων που αναφέρονται στον Πίνακα 1 του Παραρτήματος ΙΙΙ και ιδίως τους τύπους οικοτόπων/ενδιαιτημάτων, τα βιολογικά στοιχεία, τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά, και την υδρομορφολογία. Επίσης συνεκτιμά τις πιέσεις που ασκούνται και τις επιπτώσεις που επιφέρουν οι ανθρώπινες δραστηριότητες σε κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, έχοντας υπόψη τον ενδεικτικό κατάλογο που περιέχεται στον Πίνακα 2 του Παραρτήματος ΙΙΙ.

3. Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την αρχική αξιολόγηση που διενεργείται σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 8 και τον

προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, μέσα σε τρεις μήνες από την ολοκλήρωσή τους.

4. Τα κριτήρια και τα μεθοδολογικά πρότυπα που χρησιμοποιούνται, καθορίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 9 της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ.

Άρθρο 10

(άρθρο 10 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Καθορισμός περιβαλλοντικών στόχων

1. Με βάση την αρχική αξιολόγηση που διενεργείται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 8, η αρμόδια αρχή καθορίζει για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή της Μεσογείου, αναλυτική δέσμη περιβαλλοντικών στόχων και δεικτών για τα θαλάσσια ύδατά τους με στόχο τον προσανατολισμό των δράσεων προς μια καλή περιβαλλοντική κατάσταση στο θαλάσσιο περιβάλλον, λαμβάνοντας υπόψη τους ενδεικτικούς καταλόγους πιέσεων και επιπτώσεων, του Πίνακα 2 του Παραρτήματος III, και χαρακτηριστικών του Παραρτήματος IV.

2. Κατά τον καθορισμό των ανωτέρω στόχων και δεικτών, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη τη συνεχιζόμενη εφαρμογή των υφιστάμενων σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο αντίστοιχων περιβαλλοντικών στόχων όσον αφορά τα εν λόγω θαλάσσια ύδατα, διασφαλίζοντας ότι οι στόχοι είναι συμβατοί μεταξύ τους, καθώς και ότι λαμβάνονται υπόψη, στο μέτρο του δυνατού, οι σχετικές διασυννοριακές επιπτώσεις και τα διασυννοριακά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

3. Οι περιβαλλοντικοί στόχοι εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τους προαναφερόμενους περιβαλλοντικούς στόχους, μέσα σε τρεις μήνες από την θέσπισή τους .

Άρθρο 11

(άρθρο 11 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Προγράμματα παρακολούθησης

1. Με βάση την αρχική αξιολόγηση που διενεργείται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 8, η αρμόδια αρχή διαμορφώνει και υλοποιεί συντονισμένα, προγράμματα παρακολούθησης, για τη συνεχή εκτίμηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων, με βάση τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων που περιέχονται στο Παράρτημα III και τον κατάλογο του Παραρτήματος V και σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10.

Τα προγράμματα παρακολούθησης που διενεργούνται μέσα στις θαλάσσιες υποπεριοχές της Μεσογείου πρέπει να είναι συμβατά μεταξύ τους καθώς και με τις διατάξεις σχετικά με αξιολόγηση και παρακολούθηση που έχουν

θεσπισθεί από την κείμενη εθνική και κοινοτική νομοθεσία και ειδικότερα από την 37338/1807/2010 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Β'1495), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 79/409/ΕΟΚ (Ειδική Έκδοση της Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων EEL 15/202/1979), όπως κωδικοποιήθηκε με την Οδηγία 2009/147/ΕΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων EEL 20/7/2010) και την 33318/3028/1998 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Γεωργίας, Εμπορικής Ναυτιλίας και Πολιτισμού (Β' 1289), όπως τροποποιήθηκε με την 14849/853/2008 κοινή υπουργική απόφαση (Β' 645), που εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με την Οδηγία 92/43/ΕΟΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων EEL 206/7/1992), ή με τις σχετικές διατάξεις που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες.

2. Όταν μία θαλάσσια υποπεριοχή της Μεσογείου εκτείνεται στα θαλάσσια ύδατα της Ελληνικής Δημοκρατίας και στα θαλάσσια ύδατα άλλου Κράτους Μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές καταρτίζουν προγράμματα παρακολούθησης σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους και συνεργάζονται, για λόγους συνεκτικότητας και συντονισμού, ώστε να εξασφαλίζεται ότι:

α) Οι μέθοδοι παρακολούθησης είναι ομοιόμορφες σε όλη τη θαλάσσια υποπεριοχή, ώστε να εξασφαλίζεται η συγκρισιμότητα των συμπερασμάτων της παρακολούθησης,

β) Λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές διασυνοριακές επιπτώσεις και τα σχετικά διασυνοριακά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

3. Τα προγράμματα παρακολούθησης εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα προγράμματα παρακολούθησης μέσα σε τρεις μήνες από την θέσπισή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ-ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΕΤΡΩΝ

Άρθρο 12

(άρθρο 13 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Προγράμματα μέτρων

1. Για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή της Μεσογείου, η αρμόδια αρχή προσδιορίζει τα αναγκαία μέτρα για να επιτευχθεί ή να διατηρηθεί στα θαλάσσια ύδατα η καλή περιβαλλοντική κατάσταση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 9.

Τα μέτρα εκπονούνται με βάση την αρχική αξιολόγηση που διενεργείται σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 8, σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10, λαμβάνοντας υπόψη τα είδη μέτρων που αναφέρονται στο Παράρτημα VI.

2. Τα μέτρα που εκπονούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1, ενσωματώνονται σε πρόγραμμα μέτρων, λαμβάνοντας υπόψη τα αντίστοιχα μέτρα που απαιτούνται από την κείμενη εθνική και κοινοτική νομοθεσία, και ιδίως από το ν.3199/2003 και το π.δ 51/2007, την 5673/400/1997 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Γεωργίας και Υγείας και Πρόνοιας (Β'192), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 91/271/ΕΟΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ΕΕ L 135/40/1991) και τροποποιήθηκε με τις κοινές υπουργικές αποφάσεις 19661/1982/1999 (Β'1811) και 48392/939/2002 (Β' 405), την. 8600/416/2009 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Β'356) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2006/7/ΕΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ΕΕ L 64/37/2006) και την 51354/2641/2010 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Β' 1909), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2008/105/ΕΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ΕΕ L 288/27/2007) ή από διεθνείς συμφωνίες.

3. Κατά την εκπόνηση του προγράμματος μέτρων σύμφωνα με την παράγραφο 2, αποδίδεται η δέουσα σημασία στην αιεφόρο ανάπτυξη και ιδίως στις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις των μέτρων αυτών. Στο Εθνικό Πρόγραμμα Θαλάσσιας Στρατηγικής, που προβλέπεται στην περιπτ.(α) της παρ.2 του άρθρου 18, μπορεί να καθορίζεται το διοικητικό πλαίσιο, ώστε η ανωτέρω αλληλεπίδραση να είναι επωφελής για την επίτευξη των στόχων και των δράσεων της αρμόδιας αρχής κατά την εφαρμογή του νόμου.

.Τα μέτρα πρέπει να είναι οικονομικώς αποδοτικά και τεχνικώς εφικτά και πριν την υιοθέτησή τους η αρμόδια αρχή πρέπει να διενεργεί αξιολογήσεις των επιπτώσεων, καθώς και αναλύσεις κόστους-οφέλους.

4. Τα προγράμματα μέτρων περιλαμβάνουν μέτρα προστασίας του χώρου, που συμβάλλουν στη δημιουργία συνεκτικών και αντιπροσωπευτικών δικτύων προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών και καλύπτουν επαρκώς την ποικιλία των οικοσυστημάτων τα οποία συνθέτουν τις περιοχές αυτές, όπως οι Ειδικές Ζώνες Διατήρησης δυνάμει της 33318/3028/1998 κοινής υπουργικής απόφασης και οι Ζώνες Ειδικής Προστασίας δυνάμει της 37338/1807/2010 κοινής υπουργικής απόφασης, καθώς και οι προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές όπως έχουν συμφωνηθεί από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα ή από την Ελληνική Δημοκρατία και άλλο

ενδιαφερόμενο Κράτος Μέλος στο πλαίσιο διεθνών ή περιφερειακών συμφωνιών, στις οποίες είναι Συμβαλλόμενα Μέρη.

5. Όταν εκτιμάται ότι η διαχείριση μιας ανθρώπινης δραστηριότητας σε κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο είναι πιθανό να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον, ιδίως στις περιοχές που αναφέρονται στην παράγραφο 4, η αρμόδια αρχή μπορεί να απευθύνεται μεμονωμένα ή από κοινού με άλλο Κράτος Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην αρμόδια αρχή ή στον αρμόδιο διεθνή οργανισμό, με στόχο την εξέταση και ενδεχόμενη λήψη μέτρων που ίσως είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων του νόμου, ώστε να διαφυλαχθούν η ακεραιότητα, η δομή και η λειτουργία των οικοσυστημάτων που πρέπει να διατηρηθούν ή, όπου χρειάζεται, να αποκατασταθούν.

6. Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το αργότερο μέχρι το 2013, πληροφορίες για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, σχετικά με τις περιοχές που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5.

7. Τα προγράμματα μέτρων αναφέρουν τις μεθόδους εφαρμογής τους και τον τρόπο που θα συμβάλλουν στην επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10.

8. Η αρμόδια αρχή εξετάζει τις συνέπειες των προγραμμάτων μέτρων για τα ύδατα που βρίσκονται εκτός των θαλάσσιων υδάτων όπως ορίζονται στην παρ.1 του άρθρου 4, ώστε να ελαχιστοποιηθεί ο κίνδυνος πρόκλησης ζημιών και, αν είναι δυνατό, να υπάρξουν θετικές επιπτώσεις για τα ύδατα αυτά.

9. Τα προγράμματα μέτρων εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από γνώμη της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ) του άρθρου 18. Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα προγράμματα μέτρων καθώς και σε οποιοδήποτε άλλο εμπλεκόμενο Κράτος Μέλος, μέσα σε τρεις μήνες από τη θέσπισή τους.

10. Με την επιφύλαξη του άρθρου 16 της οδηγίας 2008/56/EK, τα προγράμματα μέτρων αρχίζουν να εφαρμόζονται μέσα σε ένα έτος από τη θέσπισή τους.

Άρθρο 13

(άρθρο 14 Οδηγίας 2008/56/EK)

Εξαιρέσεις

1. Η αρμόδια αρχή μπορεί να προσδιορίζει τα σημεία στα θαλάσσια ύδατα όπου, για ένα από τους λόγους που αναφέρονται στις περιπτώσεις (α) έως (δ), είναι αδύνατο με τη λήψη μέτρων να επιτευχθούν σε όλες τους τις πτυχές οι περιβαλλοντικοί στόχοι ή η καλή περιβαλλοντική κατάσταση, ή, για τους λόγους που αναφέρονται στο εδάφιο (ε), να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί μέσα στο σχετικό χρονοδιάγραμμα. Οι λόγοι είναι:

α) η ανάληψη δράσης ή αδράνεια για την οποία δεν είναι υπεύθυνη η αρμόδια αρχή

β) οι φυσικές αιτίες

γ) η ανωτέρα βία

δ) τροποποιήσεις ή μεταβολές των φυσικών χαρακτηριστικών των θαλάσσιων υδάτων, λόγω δράσεων που αναλαμβάνονται για λόγους επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος που κρίνονται σημαντικότεροι από τις αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, μεταξύ των οποίων και τυχόν διασυνοριακές επιπτώσεις

ε) οι φυσικές συνθήκες που δεν επιτρέπουν την έγκαιρη βελτίωση της κατάστασης των σχετικών θαλάσσιων υδάτων.

Η αρμόδια αρχή προσδιορίζει με σαφήνεια τα ανωτέρω σημεία στο πρόγραμμα μέτρων και αποστέλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την αιτιολόγηση της κρίσης της. Κατά τον προσδιορισμό, εξετάζονται οι συνέπειες για τα Κράτη Μέλη στη σχετική θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

Ωστόσο η αρμόδια αρχή λαμβάνει τα κατάλληλα κατά περίπτωση (ad hoc) μέτρα για την αδιάλειπτη επιδίωξη των περιβαλλοντικών στόχων, για την πρόληψη περαιτέρω υποβάθμισης της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων που προσβάλλονται από τα αίτια που προσδιορίζονται στις περιπτώσεις (β), (γ) ή (δ) και για τον μετριασμό των δυσμενών επιπτώσεων στην αντίστοιχη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή ή στα θαλάσσια ύδατα άλλων Κρατών Μελών.

2. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην περιπτ. (δ) της παρ.1, η αρμόδια αρχή, διασφαλίζει ότι οι τροποποιήσεις ή μεταβολές δεν αποκλείουν οριστικά ή δεν θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στην αντίστοιχη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή ή στα θαλάσσια ύδατα άλλων Κρατών Μελών.

3. Τα κατά περίπτωση μέτρα που αναφέρονται στο τελευταίο εδάφιο της παρ 1, ενσωματώνονται, στο μέτρο του εφικτού, στο πρόγραμμα μέτρων.

4. Η αρμόδια αρχή αναπτύσσει και εφαρμόζει, όλα τα στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών που αναφέρονται στην παρ.2 του άρθρου 6. Ωστόσο, όταν δεν υφίσταται σημαντικός κίνδυνος για το θαλάσσιο περιβάλλον, ή όταν το κόστος ενδέχεται να είναι δυσανάλογα μεγάλο σε σχέση με τους κινδύνους για το θαλάσσιο περιβάλλον, η αρμόδια αρχή δεν υποχρεούται, παρά μόνο για να γίνει σεβαστή η αρχική αξιολόγηση που αναφέρεται το άρθρο 8, να λαμβάνει ειδικά μέτρα, εφόσον όμως δεν πρόκειται να υπάρξει περαιτέρω επιδείνωση του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Εάν η αρμόδια αρχή απέχει από τη λήψη μέτρων για οποιοδήποτε από τους ανωτέρω λόγους, αποστέλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την αναγκαία αιτιολόγηση για την απόφασή της, φροντίζοντας ώστε να μη γίνει οριστικά αδύνατη η επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.

Άρθρο 14

(άρθρο 15 Οδηγίας 2008/56/EK)

Συστάσεις για Κοινοτική δράση

1. Όταν η αρμόδια αρχή εντοπίζει ένα θέμα το οποίο έχει επιπτώσεις στην περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων και το οποίο δεν μπορεί

να αντιμετωπιστεί μέσω εθνικών μέτρων , ή το οποίο συνδέεται με άλλη Κοινοτική πολιτική ή διεθνή συμφωνία, ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και αιτιολογεί την κρίση της.

2 Αν απαιτείται δράση από τα Κοινοτικά όργανα, η αρμόδια αρχή απευθύνει τις κατάλληλες συστάσεις προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αφορούν μέτρα σχετικά με τα θέματα της παραγράφου 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΣΗ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Άρθρο 15

(άρθρο 17 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Επικαιροποίηση

1. Η αρμόδια αρχή μεριμνά για την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή της χώρας.
2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, η αρμόδια αρχή επανεξετάζει με συντονισμένο τρόπο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6, τα εξής στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών, κάθε έξι έτη μετά την αρχική θέσπισή τους:
  - α) την αρχική αξιολόγηση και τον καθορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 8 και την παρ.1 του άρθρου 9, αντίστοιχα
  - β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10.
  - γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 11
  - δ) τα προγράμματα μέτρων που καταρτίζονται σύμφωνα με την παρ.2 του άρθρου 12.
3. Η αρμόδια αρχή διαβιβάζει τις λεπτομέρειες σχετικά με τις επικαιροποιήσεις μετά από επανεξέταση σύμφωνα με την παράγραφο 2, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στην αρμόδια Περιφερειακή Σύμβαση (Σύμβαση της Βαρκελώνης) και σε κάθε άλλο ενδιαφερόμενο Κράτος Μέλος, μέσα σε τρεις μήνες από τη δημοσιοποίησή τους, σύμφωνα με την παρ.2 του άρθρου 17.

Άρθρο 16

(άρθρο 18 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Ενδιάμεσες εκθέσεις

Μέσα σε τρία έτη από τη δημοσιοποίηση κάθε προγράμματος μέτρων ή επικαιροποίησής του, σύμφωνα με την παρ.2 του άρθρου 17, η αρμόδια αρχή υποβάλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή μια σύντομη ενδιάμεση έκθεση

στην οποία περιγράφεται η πρόοδος που επιτελέστηκε ως προς την εφαρμογή του προγράμματος αυτού.

Άρθρο 17

(άρθρο 19 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Δημόσια διαβούλευση και ενημέρωση του κοινού

1. Η αρμόδια αρχή διασφαλίζει, σύμφωνα με την νομοθεσία που αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4, ότι παρέχονται σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη έγκαιρες και ουσιαστικές δυνατότητες συμμετοχής στην εφαρμογή του νόμου και καλεί να συμμετάσχουν, όπου είναι δυνατό, υφιστάμενους οργανισμούς ή φορείς διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της Περιφερειακής Σύμβασης για τη θάλασσα καθώς και επιστημονικούς γνωμοδοτικούς φορείς και περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια

2. Η αρμόδια αρχή δημοσιεύει και υποβάλλει στο κοινό για σχόλια τα συνοπτικά στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών ή των επικαιροποιήσεών τους, ως εξής:

α) την αρχική αξιολόγηση και τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, όπως προβλέπονται αντιστοίχως στην παρ.1 του άρθρου 8 και στην παρ.1 του άρθρου 9,

β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10

γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 11,

δ) τα προγράμματα Μέτρων που καταρτίζονται σύμφωνα με την παρ.2 του άρθρου 12.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, καθορίζεται η διαδικασία και ο τρόπος της δημοσιοποίησης των ανωτέρω στοιχείων καθώς και της συμμετοχής του κοινού στη δημόσια διαβούλευση.

3. Όσον αφορά την πρόσβαση σε πληροφορίες που αφορούν το περιβάλλον, εφαρμόζεται η 11764/653/2006 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Δικαιοσύνης (Β'327), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2003/4/ΕΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ΕΕ L 41/26/2003).

4. Η αρμόδια αρχή κατ' εφαρμογή του ν. 3882/2010 (Α'166) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2007/2/ΕΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ΕΕ L 108/1/2007), παρέχει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, για την επισκόπηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, πρόσβαση και δικαιώματα

χρήσης όσον αφορά τα ως άνω δεδομένα και πληροφορίες που προκύπτουν από την αρχική αξιολόγηση και από τα προγράμματα παρακολούθησης.

Το αργότερο έξι μήνες μετά την διάθεση των δεδομένων και των πληροφοριών που προκύπτουν από την αρχική αξιολόγηση και από τα προγράμματα παρακολούθησης, οι πληροφορίες και τα δεδομένα αυτά διαβιβάζονται από την αρμόδια αρχή και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, για την επιβολή των καθηκόντων του.

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/56/ΕΚ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

ΣΥΣΤΑΣΗ-ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΦΟΡΕΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝ

Άρθρο 18

Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ)

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (εφεξής ΕΕΘΠΕΣ), η οποία χαράσσει και διαμορφώνει την εθνική πολιτική για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και παρακολουθεί, συντονίζει, αξιολογεί και ελέγχει την εφαρμογή της.

2. Στο πλαίσιο αυτό η Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ) έχει, ιδίως, τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού ΠΕΚΑ, το Εθνικό Πρόγραμμα Θαλάσσιας Στρατηγικής, με το οποίο προσδιορίζονται στρατηγικές κατευθύνσεις που αναφέρονται κυρίως στη συνοχή των περιβαλλοντικών παραμέτρων προστασίας των θαλάσσιων υδάτων και την ενσωμάτωσή τους στις διάφορες πολιτικές για το θαλάσσιο περιβάλλον,

β) καθορίζει το πλαίσιο και προτείνει μέτρα και διαδικασίες για τη συντονισμένη εφαρμογή του νόμου από τις εμπλεκόμενες δημόσιες αρχές και την ευθυγράμμιση των δραστηριοτήτων τους σύμφωνα με το άρθρο 2 και το Εθνικό Πρόγραμμα Θαλάσσιας Στρατηγικής

γ) καθορίζει τις γενικές κατευθύνσεις για την διαμόρφωση των θαλάσσιων στρατηγικών των υποπεριοχών και το γενικό πλαίσιο συνεργασίας με άλλα κράτη μέλη και τρίτες χώρες, κατ' εφαρμογή των άρθρων 6 και 7.

δ) υποβάλλει προτάσεις προς την Κυβέρνηση για θέματα που αφορούν στην προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος

ε) εγκρίνει τις ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την υλοποίηση, αξιολόγηση και παρακολούθηση της πολιτικής για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος της χώρας, σύμφωνα με τους στόχους του νόμου και τη συμβατότητά της με το κοινοτικό κεκτημένο. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται από τον Πρόεδρο της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ), στον Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο της Βουλής και τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου.

στ) γνωμοδοτεί:

αα) για τα προγράμματα μέτρων κατ' εφαρμογή του άρθρου 12

ββ) για τις υποδιαιρέσεις των θαλάσσιων υποπεριοχών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 20

ζ) διατυπώνει τη γνώμη της επί θεμάτων της αρμοδιότητάς της κατόπιν σχετικών ερωτημάτων που της υποβάλλονται από τον Πρωθυπουργό ή τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

3 Η Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ) αποτελείται από:

α) τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ως Πρόεδρο

β) τον Ειδικό Γραμματέα Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ο οποίος αναπληρώνει τον Πρόεδρο σε περίπτωση κωλύματος.

γ) το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εξωτερικών

δ) το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

ε) το Γενικό Διευθυντή της Γενικής Διεύθυνσης Πολιτικής Εθνικής Άμυνας και Διεθνών Σχέσεων (ΓΔΠΕΑΔΣ) του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας

στ) το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών

ζ) το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη

η) το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας

θ) το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

ι) το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας

ια) το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού.

4. Στην ΕΕΘΠΕΣ συμμετέχουν επίσης, με δικαίωμα ψήφου, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της και άλλοι Γενικοί ή Ειδικοί Γραμματείς των ίδιων ή άλλων Υπουργείων, εφόσον συζητούνται θέματα αρμοδιότητάς τους.

5. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μπορεί να τροποποιείται η σύνθεση της ΕΕΘΠΕΣ ως προς τον αριθμό και τις ιδιότητες των μελών της.

6. Στην ΕΕΘΠΕΣ μπορεί να συμμετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου και εξειδικευμένοι επιστήμονες ή

επιστήμονες δημοσίων αρχών για την παροχή προτάσεων και την παρουσίαση και ανάλυση θεμάτων που σχετίζονται με την εφαρμογή του νόμου.

7. Η ΕΕΘΠΕΣ συγκροτείται σε σώμα με απόφαση του Προέδρου της μέσα σε δύο (2) μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο γραμματέας της Επιτροπής με τον αναπληρωτή του. Τη γραμματειακή υποστήριξη και τήρηση των πρακτικών της ΕΕΘΠΕΣ παρέχει η Ειδική Γραμματεία Υδάτων, του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής .

8. Για τη συμμετοχή στην ΕΕΘΠΕΣ δεν καταβάλλεται αποζημίωση.

9 Η ΕΕΘΠΕΣ συνέρχεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής τακτικά τουλάχιστον τρεις (3) φορές ετησίως και εκτάκτως ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της. Σε περίπτωση κωλύματος μέλους της να παρευρίσκεται σε κάποια συνεδρίαση μπορεί να ορίζει προς τούτο το νόμιμο εκπρόσωπό του.

10. Η ΕΕΘΠΕΣ λειτουργεί ως συλλογικό όργανο, σύμφωνα με τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας της. Ο Κανονισμός αυτός εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Στον Κανονισμό αυτό προβλέπονται τα σχετικά με την συγκρότηση της ΕΕΘΠΕΣ, τη σύνθεση, τις συνεδριάσεις την εν γένει λειτουργία του και των τρόπο έκδοσης των γνωμοδοτήσεων, προτάσεων και λήψης των αποφάσεών του.

Άρθρο 19

(άρθρα 7 και 19 παρ.1 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Αρμόδια αρχή

1. Αρμόδια αρχή για την εφαρμογή του νόμου ορίζεται η Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής . Ειδικότερα η Ειδική Γραμματεία Υδάτων έχει στο πλαίσιο του νόμου τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) καταρτίζει το Εθνικό Πρόγραμμα Θαλάσσιας Στρατηγικής, το υποβάλλει προς έγκριση στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή του,

β) συνεργάζεται με άλλα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με τρίτες χώρες, στο πλαίσιο εφαρμογής των άρθρων 6 και 7, για τη διαμόρφωση κοινής προσέγγισης και το συντονισμό των δράσεών τους στην ανάπτυξη και εφαρμογή των θαλάσσιων στρατηγικών, σύμφωνα με τις γενικές

κατευθύνσεις της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ)

γ) εκπονεί τα Προγράμματα Μέτρων για την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, σύμφωνα με το άρθρο 12 και εισηγείται την έγκρισή τους στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από γνώμη της ΕΕΘΠΕΣ

δ) καθορίζει τους περιβαλλοντικούς στόχους και συναφείς δείκτες, σύμφωνα με το άρθρο 10 και εισηγείται την έγκρισή τους στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

ε) καταρτίζει τα Προγράμματα Παρακολούθησης, σύμφωνα με το άρθρο 11 και εισηγείται την έγκρισή τους στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

στ) έχει την ευθύνη:

αα) για την αρχική αξιολόγηση, της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται σε αυτά, σύμφωνα με το άρθρο 8 και ββ) για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων, σύμφωνα με το άρθρο 9.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού ορίζονται οι αρμόδιοι φορείς για την παρακολούθηση της ποιότητας των θαλάσσιων υδάτων και οι υποχρεώσεις των εν λόγω φορέων.

ζ) καταρτίζει ετήσιες εκθέσεις για την υλοποίηση, την αξιολόγηση και τον έλεγχο εφαρμογής του παρόντα νόμου και τις υποβάλλει προς έγκριση στην ΕΕΘΠΕΣ

η) αποτελεί σημείο επαφής προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα αρμόδια όργανά της για θέματα που αφορούν την εφαρμογή της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ,

θ) συντονίζει τις υπηρεσίες και τους κρατικούς φορείς που εμπλέκονται σε θέματα εφαρμογής του νόμου ,

ι) Εισηγείται νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για την εφαρμογή της Εθνικής Θαλάσσιας Στρατηγικής.

2. Συνιστάται στην Ειδική Γραμματεία Υδάτων, Γνωμοδοτική Επιτροπή Εμπειρογνωμόνων, εφεξής «Γνωμοδοτική Επιτροπή Εμπειρογνωμόνων Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής» και χάριν συντομίας (ΓΕΕΘΠΕΣ).

2.1 Η ΓΕΕΘΠΕΣ γνωμοδοτεί προς την Ειδική Γραμματεία Υδάτων για την άσκηση των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α΄, γ΄, δ΄ και ζ΄ της παραγράφου 1, καθώς και για τις υποδιαιρέσεις των θαλάσσιων υποπεριοχών, που προβλέπονται στο άρθρο 20.

2.2 Η ΓΕΕΘΠΕΣ αποτελείται από τα εξής μέλη:

- α) τον Ειδικό Γραμματέα Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής,
- β) έναν εκπρόσωπο της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής,
- γ) από έναν εκπρόσωπο των Υπουργείων Εξωτερικών, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Προστασίας του Πολίτη, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας και Πολιτισμού και Τουρισμού.
- δ) δύο (2) μέλη του Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) από δύο (2) Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.),
- ε) από έναν εκπρόσωπο από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (ΤΕΕ), το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο, το Ελληνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών (ΕΛΚΕ.Θ.Ε.), το Εθνικό Ινστιτούτο Αλιευτικών Ερευνών (ΙΝΑΛΕ-ΕΘ.Ι.Α.Γ.Ε.), το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (ΙΓΜΕ) και την Υδρογραφική Υπηρεσία του Πολεμικού Ναυτικού,
- στ) έναν εκπρόσωπο της Περιφερειακής Σύμβασης για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος (Σύμβαση Βαρκελώνης),
- ζ) από έναν εκπρόσωπο από την Πανελλήνια Ένωση Εφοπλιστών και τις Ομοσπονδίες Αλιέων Παράκτιας, Μέσης Αλιείας και Αλιείας Ανοιχτής Θαλάσσης
- η) δύο (2) εκπροσώπους από μη κυβερνητικές οργανώσεις ή άλλες ενώσεις με αποδεδειγμένη δραστηριότητα και έργο στα θέματα που πραγματεύεται ο νόμος.
- θ) έναν εκπρόσωπο από το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης (Ε.Κ.Π.Α.Α.).

2.3 Στην ΓΕΕΘΠΕΣ συμμετέχει επίσης με δικαίωμα ψήφου, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου και εκπρόσωπος της οικείας κάθε φορά Περιφέρειας, στην αρμοδιότητα της οποίας εμπίπτει η υπό εξέταση θαλάσσια υποπεριοχή.

2.4 Τα μέλη της ΓΕΕΘΠΕΣ με τους αναπληρωτές τους προτείνονται από τους φορείς που εκπροσωπούν με κριτήριο την επιστημονική τους κατάρτιση ή/και εμπειρία σε θέματα που πραγματεύεται ο νόμος.

2.5 Η ΓΕΕΘΠΕΣ συγκροτείται σε σώμα με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 13 και 14 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν.2690/1999 Α'45), όπως ισχύουν κάθε φορά. Η απόφαση αυτή εκδίδεται μέσα σε δύο (2) μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου.

2.6. Καθήκοντα Προέδρου της ΓΕΕΘΠΕΣ, ασκεί ο Ειδικός Γραμματέας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και σε περίπτωση κωλύματός του ο εκάστοτε οριζόμενος εκπρόσωπός του.

2.7 Η ΓΕΕΘΠΕΣ συνέρχεται κάθε φορά ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της. Στις συνεδριάσεις της ΓΕΕΘΠΕΣ, συμμετέχουν, εναλλακτικά κάθε φορά, εκείνα εκ των μελών της που σχετίζονται με το προς συζήτηση θέμα.

2.8 Στις συνεδριάσεις της ΓΕΕΘΠΕΣ μπορεί, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να καλούνται για να εκθέσουν τις απόψεις τους, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, εκπρόσωποι και άλλων κατά περίπτωση αρμόδιων φορέων του δημόσιου τομέα και εκπρόσωποι επιστημονικών οργάνων ή οργανισμών και πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

2.9. Για τη συμμετοχή στην ΓΕΕΘΠΕΣ δεν καταβάλλεται αποζημίωση.

3. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μπορεί να τροποποιείται η σύνθεση της ΓΕΕΘΠΕΣ ως προς τον αριθμό και τις ιδιότητες των μελών της.

4. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής μπορεί, αυτοτελώς ή μέσω του Εθνικού Κέντρου Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΕΚΠΑΑ), να αναθέτει μελέτες, να χρηματοδοτεί έρευνες και γενικά να εξασφαλίζει την αναγκαία επιστημονική υποστήριξη για την εξυπηρέτηση των στόχων του νόμου και τη διευκόλυνση του έργου της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/56/ΕΚ

Άρθρο 20

Καθορισμός υποδιαίρεσεων των θαλάσσιων υποπεριοχών

(άρθρο 4 παρ. 2 β της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

1. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από εισήγηση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων και γνώμη της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ), οι θαλάσσιες υποπεριοχές που ορίζονται στην παρ.2 του άρθρου 5 και εμφανίζονται στο χάρτη του παραρτήματος ΙΙ, μπορεί, κατ' εφαρμογή του ίδιου άρθρου, να υποδιαιρούνται σε θαλάσσια διαμερίσματα, με κριτήρια επιστημονικά που συνεκτιμούν ωκεανογραφικά, γεωγραφικά και περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά.

2. Οι υποδιαίρεσεις των θαλάσσιων υποπεριοχών που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1, μπορεί να επαναπροσδιορίζονται, με την ίδια ως άνω διαδικασία, μετά από επανεξέταση, σύμφωνα με την παρ.3 του άρθρου 5.

Άρθρο 21

Κυρώσεις

Σε όποιον προκαλεί ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση του θαλάσσιου περιβάλλοντος με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει τις διατάξεις του άρθρου 12 και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται σε εφαρμογή του, καθώς και σε όποιον παραβαίνει τα μέτρα που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, επιβάλλονται οι ποινικές και διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 28 και 30 του ν.1650/1986 (Α'160), όπως το άρθρο 28 τροποποιήθηκε με το άρθρο 16 του ν. 3937/2011 (Α'60) και το άρθρο 30 με το άρθρο 4 του ν. 3010/2002 (Α'91).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Άρθρο 22
Παραρτήματα

Προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της παρόντος νόμου τα Παραρτήματα Ι έως VI που ακολουθούν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

**Χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής
για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης**

- 1) Η βιοποικιλότητα διατηρείται. Η ποιότητα και η παρουσία των ενδιατημάτων και η κατανομή και αφθονία των ειδών είναι σύμφωνα με τις επικρατούσες φυσιογραφικές, γεωγραφικές και κλιματικές συνθήκες.
- 2) Τα μη αυτόχθονα είδη που εισέρχονται εξαιτίας των ανθρώπινων δραστηριοτήτων είναι σε επίπεδα που δεν αλλοιώνουν δυσμενώς τα οικοσυστήματα.
- 3) Οι πληθυσμοί όλων των εμπορικά εκμεταλλεύσιμων ιχθύων, (μαλακίων) και οστρακόδερμων βρίσκονται σε ασφαλή βιολογικά όρια, παρουσιάζοντας μια κατανομή του πληθυσμού κατά ηλικία και κατά μέγεθος που είναι ενδεικτική της καλής κατάστασης του αποθέματος.
- 4) Όλα τα στοιχεία των θαλάσσιων τροφικών δικτύων, στο βαθμό που είναι γνωστά, υπάρχουν σε φυσιολογική αφθονία και ποικιλότητα και σε επίπεδα ικανά να εξασφαλίσουν τη μακροπρόθεσμη αφθονία των ειδών και τη διατήρηση της πλήρους αναπαραγωγικής τους δυναμικότητας.
- 5) Ο ανθρωπογενής ευτροφισμός ελαχιστοποιείται, και ιδίως οι δυσμενείς επιπτώσεις του, όπως οι απώλειες στη βιοποικιλότητα, η υποβάθμιση του οικοσυστήματος, η έξαρση επιβλαβούς φυκοπλαγκτού και η έλλειψη οξυγόνου στο βυθό των θαλασσών.

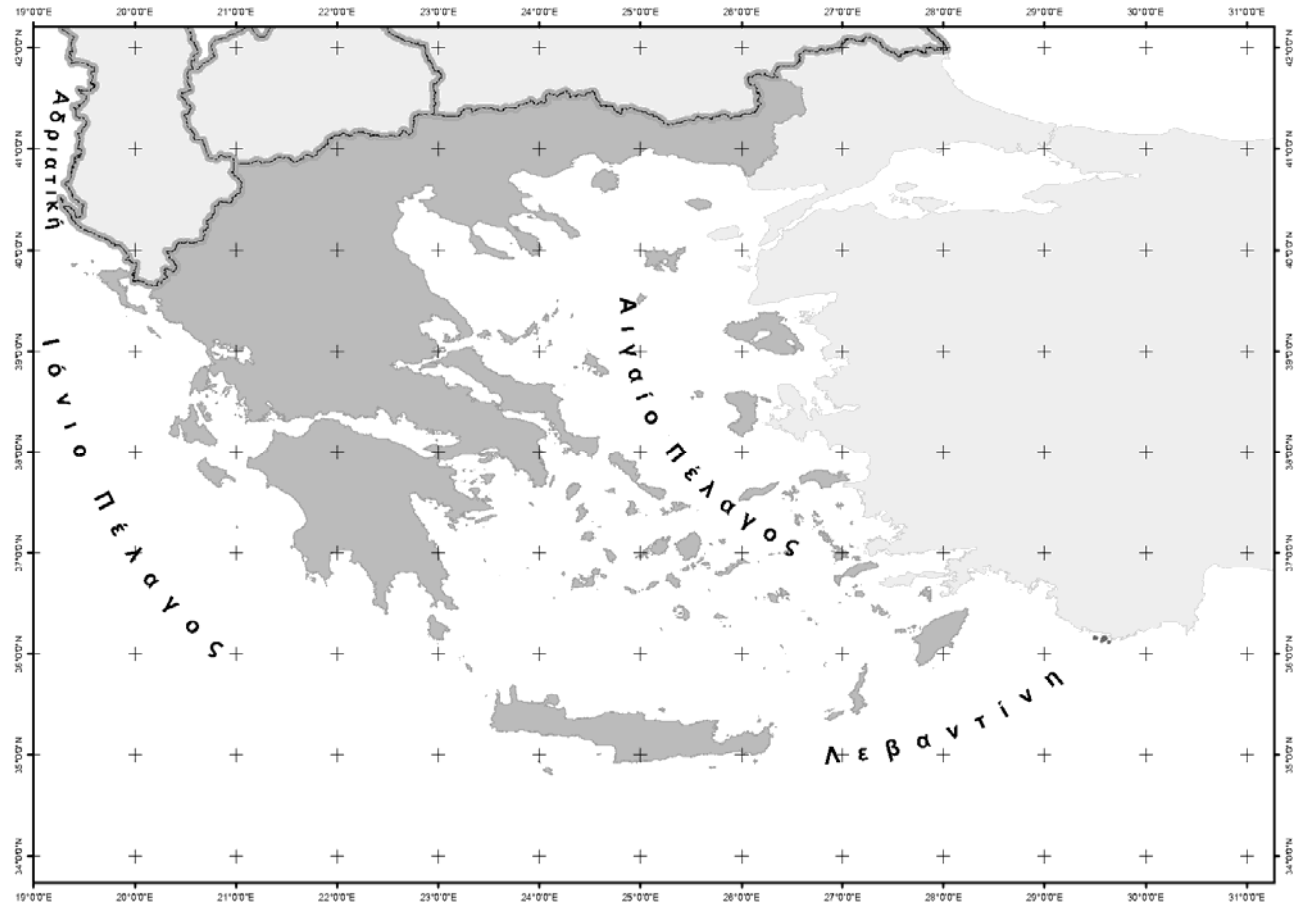
- 6) Η ακεραιότητα του θαλάσσιου βυθού είναι σε επίπεδο τέτοιο που να εξασφαλίζει ότι η δομή και οι λειτουργίες των οικοσυστημάτων διασφαλίζονται και τα βενθικά ιδίως οικοσυστήματα δεν επηρεάζονται δυσμενώς.
- 7) Η μόνιμη μεταβολή των υδρογραφικών συνθηκών δεν επηρεάζει δυσμενώς τα θαλάσσια οικοσυστήματα.
- 8) Οι συγκεντρώσεις των ρυπογόνων ουσιών βρίσκονται σε επίπεδα που δεν προκαλούν επιπτώσεις ρύπανσης.
- 9) Οι ρυπογόνες ουσίες σε ψάρια και άλλα θαλασσινά που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα που θεσπίζονται από την Κοινοτική νομοθεσία ή άλλα συναφή πρότυπα.
- 10) Οι ιδιότητες και οι ποσότητες των απορριμμάτων στη θάλασσα δεν βλάπτουν το παράκτιο και θαλάσσιο περιβάλλον.
- 11) Η εισαγωγή ενέργειας, συμπεριλαμβανομένου του υποθαλάσσιου θορύβου, βρίσκεται σε επίπεδα που δεν επηρεάζει δυσμενώς το θαλάσσιο περιβάλλον.

Για τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σε μία θαλάσσια υποπεριοχή όπως προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, εξετάζεται κάθε ένα από τα χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής που περιλαμβάνονται στο παρόν Παράρτημα, προκειμένου να αναγνωρισθούν αυτά τα χαρακτηριστικά που θα χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στη συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή. Όταν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι δεν είναι κατάλληλη η χρησιμοποίηση ενός ή περισσότερων από τα εν λόγω χαρακτηριστικά, υποβάλλει αιτιολόγηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στο πλαίσιο της γνωστοποίησης που γίνεται δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 3.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Θαλάσσιες υποπεριοχές

Στον ενδεικτικό χάρτη που ακολουθεί εμφανίζονται: οι θαλάσσιες υποπεριοχές «Αιγαίου Πελάγους - Θάλασσα Λεβαντίνης», «Ιονίου Πελάγους και Κεντρικής Μεσογείου» και «Αδριατικής Θάλασσας», που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Ενδεικτικοί κατάλογοι χαρακτηριστικών, πιέσεων και επιπτώσεων

Πίνακας 1 – Χαρακτηριστικά

Φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά	<ul style="list-style-type: none"> - Τοπογραφία και βαθυμετρία του θαλάσσιου βυθού· - Ετήσιες και εποχικές θερμοκρασίες και παγοκάλυψη, ταχύτητα ρευμάτων, ανοδικά θαλάσσια ρεύματα, έκθεση στα κύματα, μεικτικά χαρακτηριστικά, θολότητα, χρόνος παραμονής· - Κατανομή της αλατότητας στον χώρο και τον χρόνο· - Κατανομή στον χώρο και τον χρόνο των θρεπτικών ουσιών (DIN, TN, DIP, TP, TOC) και του οξυγόνου· - Κατατομή pH και pCO₂ ή άλλη ισοδύναμη πληροφορία που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση της οξίνισης των θαλασσών.
Τύποι ενδαιτημάτων	<ul style="list-style-type: none"> - Ο(οι) δεσπόζων(οντες) τύπος(οι) ενδαιτημάτων βυθού και υδάτινης στήλης, με περιγραφή των χαρακτηριστικών φυσικών και χημικών ιδιοτήτων (βάθος, θερμοκρασίες των υδάτων, ρεύματα και άλλες κινήσεις των υδάτων, αλατότητα, δομή και σύνθεση των υποστρωμάτων του θαλάσσιου βυθού)·
	<ul style="list-style-type: none"> - Προσδιορισμός και χαρτογράφηση των ειδικών τύπων ενδαιτημάτων, ιδίως εκείνων που αναγνωρίζονται ή προσδιορίζονται βάσει των υπ. Αριθ. 37338/1807/2010 και υπ. αριθ. 33318/3028/1998, όπως ισχύει, ή διεθνών συμβάσεων, ως ειδικού επιστημονικού ενδιαφέροντος ή ενδιαφέροντος όσον αφορά τη βιολογική ποικιλότητα· - Ενδαιτήματα σε περιοχές, οι οποίες, λόγω των χαρακτηριστικών τους, της θέσεως ή της στρατηγικής σημασίας τους χρήζουν ιδιαίτερης αναφοράς. Μεταξύ αυτών μπορούν να συγκαταλέγονται περιοχές που υπόκεινται σε έντονες ή ειδικές πιέσεις ή περιοχές που χρήζουν ειδικού καθεστώτος προστασίας.
Βιολογικά	<ul style="list-style-type: none"> - Περιγραφή των βιολογικών κοινωνιών που

<p>χαρακτηριστικά</p>	<p>συνδέονται με τα δεσπόζοντα ενδαιτήματα του βυθού και της υδάτινης στήλης. Η περιγραφή αυτή πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες για τις κοινωνίες φυτοπλαγκτού και ζωοπλαγκτού, συμπεριλαμβανομένων των ειδών και της εποχικής και γεωγραφικής μεταβλητότητας·</p> <ul style="list-style-type: none"> - Πληροφορίες για τα αγγειόσπερμα, τα μακροφύκη και την ασπόνδυλη βενθική πανίδα, συμπεριλαμβανομένης της σύνθεσης των ειδών, της βιομάζας, και της ετήσιας/εποχικής μεταβλητότητας. - Στοιχεία σχετικά με την δομή των ιχθυοπληθυσμών, συμπεριλαμβανομένης της αφθονίας, της κατανομής και της δομής των πληθυσμών από πλευράς ηλικίας/μεγέθους·
	<ul style="list-style-type: none"> - Περιγραφή της δυναμικής των πληθυσμών, του εύρους της φυσικής και πραγματικής εξάπλωσης και της κατάστασης των ειδών των θαλάσσιων θηλαστικών και ερπετών που απαντούν στη θαλάσσια υποπεριοχή· - Περιγραφή της δυναμικής των πληθυσμών, του εύρους της φυσικής και πραγματικής εξάπλωσης και του καθεστώτος των ειδών θαλάσσιων πτηνών που απαντούν στην θαλάσσια υποπεριοχή· - Περιγραφή της δυναμικής των πληθυσμών, του εύρους της φυσικής και πραγματικής εξάπλωσης και του καθεστώτος άλλων ειδών που απαντούν στην θαλάσσια υποπεριοχή, τα οποία αποτελούν αντικείμενο εθνικής ή Κοινοτικής νομοθεσίας ή διεθνών συμφωνιών. - Καταγραφή της χρονικής εμφάνισης, της αφθονίας και της χωρικής κατανομής των μη αυτόχθονων εξωτικών ειδών, ή κατά περίπτωση των γενετικώς αποκλινουσών μορφών των αυτοχθόνων ειδών που απαντούν στην θαλάσσια υποπεριοχή·
<p>Άλλα χαρακτηριστικά</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Περιγραφή της κατάστασης όσον αφορά τις χημικές ουσίες, συμπεριλαμβανομένων των χημικών ουσιών που προκαλούν ανησυχία, επιμόλυνση των ιζημάτων, ιδιαίτερα επιβαρυμένες περιοχές, ζητήματα υγείας και επιμόλυνσης των ζώντων οργανισμών (ειδικότερα των ζώντων οργανισμών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση)· - Περιγραφή άλλων γνωρισμάτων ή τυπικών η ειδικών χαρακτηριστικών της θαλάσσιας

	υποπεριοχής.
--	--------------

Πίνακας 2 – Πιέσεις και επιπτώσεις

Φυσικές απώλειες	<ul style="list-style-type: none"> -Κάλυψη (π.χ. από ανθρωπογενείς κατασκευές, τη διάθεση της λάσπης από βυθοκορήσεις)· - Σφράγιση (που οφείλεται π.χ. σε μόνιμες κατασκευές).
Φυσικές ζημιές	<ul style="list-style-type: none"> - Μεταβολές στην προσάμμωση (π.χ. από εκροές, αυξημένη απορροή, βυθοκορήσεις, απόρριψη της λάσπης από βυθοκορήσεις)· - Διάβρωση (πχ. επίπτωση στο βυθό από εμπορική αλιεία, ναυσιπλοΐα, αγκυροβόληση) - Επιλεκτική εξαγωγή (πχ. εξερεύνηση και εκμετάλλευση ζώντων και μη ζώντων πόρων στον πυθμένα και το υπέδαφος).
Άλλες φυσικές οχλήσεις	<ul style="list-style-type: none"> - Υποβρύχιες ηχητικές οχλήσεις (π.χ. από ναυτιλία, υποθαλάσσιο ακουστικό εξοπλισμό)· - Θαλάσσια απορρίμματα.
Παρεμβολή στις υδρολογικές διαδικασίες	<ul style="list-style-type: none"> - Σημαντικές μεταβολές της θερμοκλής κατάστασης (π.χ. απορροές από σταθμούς παραγωγής ενέργειας)· - Σημαντικές μεταβολές της αλατότητας (π.χ. από κατασκευές που εμποδίζουν τις κινήσεις των υδάτων, υδροληψία).
Ρύπανση από επικίνδυνες ουσίες	<ul style="list-style-type: none"> - Εισαγωγή συνθετικών ενώσεων (π.χ. ουσίες προτεραιότητας του ν. 3199/2003 και της υπ. αριθ. 51354/2641/2010 ΚΥΑ, που επηρεάζουν το θαλάσσιο περιβάλλον, όπως ζιζανιοκτόνα, αντιρρυπαντικές ουσίες, φαρμακευτικές ουσίες, εξ αιτίας, π.χ. απωλειών από διάχυτες πηγές, ρύπανσης από πλοία, ατμοσφαιρικών εναποθέσεων και βιολογικά δραστηκών ουσιών) - Εισαγωγή μη συνθετικών ουσιών και ενώσεων (π.χ. βαρέα μέταλλα, υδρογονάνθρακες, λόγω π.χ. ρύπανσης από πλοία, από την έρευνα και εκμετάλλευση πετρελαίου, αερίου και μεταλλευτικών πόρων, ατμοσφαιρικών εναποθέσεων, εισροών από ποτάμια ύδατα)·

	- Εισαγωγή ραδιενεργών ισοτόπων (ραδιονουκλεϊδίων).
Συστηματική και/ή σκόπιμη ελευθέρωση ουσιών	- Εισαγωγή άλλων ουσιών, στερεών, υγρών ή αερίων, σε θαλάσσια ύδατα, ως αποτέλεσμα της συστηματικής και/ή σκόπιμης ελευθέρωσης στο θαλάσσιο περιβάλλον, σύμφωνα με άλλη εθνική, Κοινοτική νομοθεσία και/ή διεθνείς συμβάσεις.
Εμπλουτισμός με θρεπτικές ουσίες και οργανική ύλη	- Εισροές λιπασμάτων και άλλων ουσιών πλούσιων σε άζωτο και φωσφόρο (π.χ. από στοχευμένες και διάχυτες πηγές, συμπεριλαμβανομένης της γεωργίας, της υδατοκαλλιέργειας, των ατμοσφαιρικών εναποθέσεων). - Εισαγωγή οργανικής ύλης (πχ. από υπονόμους, υδατοκαλλιέργειες, εισροές από ποτάμια ύδατα)
Βιολογικές οχλήσεις	- Εισαγωγή μικροβιακών παθογόνων οργανισμών. - Εισαγωγή μη αυτόχθονων ειδών και μετατοπίσεις - Επιλεκτική εξαγωγή ειδών, συμπεριλαμβανομένων των περιστασιακών παρεμπιπτόντων αλιευμάτων (πχ. μέσω της εμπορικής και ψυχαγωγικής αλιείας).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Ενδεικτικός κατάλογος των χαρακτηριστικών που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό περιβαλλοντικών στόχων

- (1) Επαρκής κάλυψη των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα θαλάσσια ύδατα της υποπεριοχής που βρίσκεται στην κυριαρχία της Ελληνικής Δημοκρατίας ή εντός των οποίων αυτή ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία.
- (2) Ανάγκη καθορισμού (α) στόχων που καθορίζουν τις επιθυμητές συνθήκες βάσει του ορισμού της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης· (β) μετρήσιμων στόχων και συναφών δεικτών που λαμβάνουν υπόψη την παρακολούθηση και την αξιολόγηση και (γ) επιχειρησιακών στόχων που αναφέρονται σε συγκεκριμένα εκτελεστικά μέτρα προκειμένου να διευκολύνουν την υλοποίησή τους.
- (3) Εξειδίκευση της προς επίτευξη ή διατήρηση περιβαλλοντικής κατάστασης, και διαμόρφωση αυτής της κατάστασης από την άποψη των μετρήσιμων ιδιοτήτων των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα θαλάσσια ύδατα της χώρας μέσα στην θαλάσσια υποπεριοχή.
- (4) Συνοχή της δέσμης των στόχων – μη αντιφατικότητα μεταξύ των στόχων.
- (5) Καθορισμός των απαραίτητων πόρων για την επίτευξη των στόχων.
- (6) Διατύπωση των στόχων, συμπεριλαμβανομένων των πιθανών ενδιάμεσων στόχων, με χρονοδιάγραμμα για την επίτευξή τους.
- (7) Εξειδίκευση των δεικτών που προορίζονται για την παρακολούθηση της προόδου και την καθοδήγηση των διαχειριστικών αποφάσεων για την επίτευξη των στόχων.
- (8) Κατά περίπτωση, εξειδίκευση των σημείων αναφοράς (σημεία αναφοράς στόχων και ορίων).
- (9) Δέουσα συνεκτίμηση των κοινωνικών και οικονομικών ζητημάτων κατά των καθορισμό των περιβαλλοντικών στόχων.
- (10) Εξέταση της δέσμης των περιβαλλοντικών στόχων, των συναφών δεικτών και των σημείων αναφοράς ορίων και στόχων που καθορίζονται σε συνάρτηση με το γενικό σκοπό που αναφέρεται στο άρθρο 2, προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων θα οδηγούσε στη συμμόρφωση της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων που βρίσκονται στην κυριαρχία της Ελληνικής Δημοκρατίας ή εντός των οποίων αυτή ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία, προς τον ανωτέρω γενικό σκοπό .
- (11) Συμβατότητα των περιβαλλοντικών στόχων με τους σκοπούς με τους οποίους έχουν δεσμευθεί η Κοινότητα και η Ελληνική Δημοκρατία, στο πλαίσιο σχετικών διεθνών και περιφερειακών συμφωνιών, αξιοποιώντας αυτές που ενδείκνυνται

περισσότερο για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή, με σκοπό την υλοποίηση των περιβαλλοντικών σκοπών που διατυπώνονται στο άρθρο 2.

(12) Από τη στιγμή που η δέσμη των περιβαλλοντικών στόχων και δεικτών θα διαμορφωθεί, είναι σκόπιμο να εξεταστούν από κοινού σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 2, προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η επίτευξη των στόχων θα οδηγούσε το θαλάσσιο περιβάλλον σε μια αντίστοιχη προς αυτούς κατάσταση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Προγράμματα παρακολούθησης

(1) Ανάγκη παροχής πληροφορίας για την αξιολόγηση της περιβαλλοντικής κατάστασης και την εκτίμηση της απόστασης από, και της προόδου προς, την καλή περιβαλλοντική κατάσταση, σύμφωνα με το παράρτημα III και με τα κριτήρια και μεθοδολογικά πρότυπα που θα πρέπει να καθοριστούν δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 4

(2) Ανάγκη διασφάλισης της παραγωγής πληροφορίας η οποία να επιτρέπει τον προσδιορισμό των κατάλληλων δεικτών για τους περιβαλλοντικούς στόχους που προβλέπονται στο άρθρο 10.

(3) Ανάγκη διασφάλισης της παραγωγής πληροφορίας για να αξιολογούνται οι επιπτώσεις των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 12 .

(4) Ανάγκη ενσωμάτωσης δραστηριοτήτων για τον προσδιορισμό της αιτίας της αλλαγής και, ως εκ τούτου, των εν δυνάμει διορθωτικών μέτρων που θα πρέπει να ληφθούν για την αποκατάσταση της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, όταν έχουν προσδιοριστεί αποκλίσεις από το εύρος της επιθυμητής κατάστασης.

(5) Ανάγκη παραγωγής πληροφορίας σχετικά με τους χημικούς ρύπους σε είδη από περιοχές εμπορικής αλιείας, που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση.

(6) Ανάγκη ενσωμάτωσης δραστηριοτήτων που να επιβεβαιώνουν ότι τα διορθωτικά μέτρα όντως επιφέρουν τις επιδιωκόμενες αλλαγές και καμία ανεπιθύμητη παρενέργεια.

(7) Ανάγκη συνάθροισης των πληροφοριών, επί τη βάση των θαλάσσιων υποπεριοχών σύμφωνα με το άρθρο 5 .

(8) Ανάγκη να διασφαλιστεί η συγκρισιμότητα των προσεγγίσεων και μεθόδων αξιολόγησης εντός και μεταξύ των θαλάσσιων περιοχών και/ή υποπεριοχών.

(9) Ανάγκη ανάπτυξης τεχνικών προδιαγραφών και τυποποιημένων μεθόδων παρακολούθησης σε Κοινοτικό επίπεδο, ώστε να επιτρέπεται η συγκρισιμότητα των πληροφοριών.

(10) Ανάγκη να εξασφαλισθεί, στο μέτρο του δυνατού, η συμβατότητα με τα υφιστάμενα προγράμματα που έχουν αναπτυχθεί σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, για την προαγωγή της συνοχής μεταξύ των εν λόγω προγραμμάτων και για να αποφευχθεί ο διπλασιασμός της προσπάθειας, αξιοποιώντας τις κατευθυντήριες γραμμές παρακολούθησης που είναι οι πιο αντιπροσωπευτικές της υπό εξέταση θαλάσσιας υποπεριοχής.

(11) Ανάγκη να περιληφθεί, ως τμήμα της αρχικής αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 8, μία αξιολόγηση των κυριότερων αλλαγών στις περιβαλλοντικές συνθήκες και επίσης, όπου είναι απαραίτητο, τα νέα και ανακύπτοντα ζητήματα.

(12) Ανάγκη για την επεξεργασία, ως μέρος της αρχικής αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 8, των σχετικών στοιχείων που παρατίθενται στο Παράρτημα III, περιλαμβανομένης και της φυσικής διακύμανσής τους, και να αξιολογηθούν οι τάσεις προς την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, τους καθορισμένους δείκτες και τα σημεία αναφοράς των ορίων ή των στόχων των.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Προγράμματα μέτρων

- (1) Έλεγχοι εισροών: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν την επιτρεπόμενη ποσότητα ανθρώπινης δραστηριότητας.
- (2) Έλεγχοι εκροών: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον επιτρεπόμενο βαθμό όχλησης ενός συστατικού στοιχείου του οικοσυστήματος.
- (3) Έλεγχοι της χωρικής και χρονικής κατανομής: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον τόπο και τον χρόνο που επιτρέπεται μία δραστηριότητα.
- (4) Μέτρα συντονισμού της διαχείρισης: μέσα που διασφαλίζουν τον συντονισμένο χαρακτήρα της διαχείρισης.
- (5) Μέτρα για τη βελτίωση της ανιχνευσιμότητας, όπου αυτό είναι εφικτό, της θαλάσσιας ρύπανσης.
- (6) Οικονομικά κίνητρα: διαχειριστικά μέτρα τα οποία καθιστούν προς οικονομικό όφελος αυτών που χρησιμοποιούν τα θαλάσσια οικοσυστήματα, να ενεργούν κατά τρόπους τέτοιους που να συμβάλλουν στην επίτευξη του σκοπού της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.
- (7) Μέσα μετριασμού των επιπτώσεων και αποκατάστασης: διαχειριστικά μέσα που καθοδηγούν τις ανθρώπινες δραστηριότητες προς την επαναφορά των πληγέντων στοιχείων των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.
- (8) Επικοινωνία, συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών και ευαισθητοποίηση του κοινού.

Άρθρο 23

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

**ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ
ΗΛΕΚ. ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

**Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ**

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ**

**ΔΗΜ. ΔΡΟΥΤΣΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
& ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ**

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ**

**ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ**

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ**

Κ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ

**ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΑΣ**

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ